

32001F0500

2001.7.5.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 182/1

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

(2001. június 26.)

a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról

(2001/500/IB)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikke a), c) és e) pontjára, valamint a 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Francia Köztársaság kezdeményezésére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

mivel:

- (1) 1998. december 3-án a Tanács elfogadta a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, 98/699/IB számú együttes fellépést ⁽¹⁾.
- (2) Figyelembe kell venni az Európai Tanács 1999. október 15-én és 16-án Tamperében tartott ülésén hozott elnökségi következtetéseket, valamint az Európai Tanács 1998. december 11-én és 12-én Bécsben tartott ülésén hozott elnökségi következtetéseket.
- (3) Az Európai Tanács – megállapítva, hogy a súlyos gazdasági bűncselekményeknek egyre jelentősebbek az adóügyi és vámügyi vonatkozásai – felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak teljes körű és kölcsönös jogsegélyt a súlyos gazdasági bűncselekmények nyomozásához és üldözéséhez.
- (4) Az Európai Tanács sürgeti a pénzmosással kapcsolatos (különösen a vagyontárgyak elkobzására vonatkozó) anyagi büntetőjogi és büntető eljárásjogi rendelkezések közelítését, hozzátéve, hogy a pénzmosás alaptényállásait megvalósító büntetendő tevékenységek körét a tagállamokban egységesen és kellően széles körben szükséges meghatározni.
- (5) Tamperében az Európai Tanács úgy vélte, hogy a nemzeti büntetőjog vonatkozásában a közös fogalommeghatározások, a tényállási elemek és a szankciók meghatározására tett erőfeszítéseket elsőként korlátozott számú és különös jelentőséggel bíró ágazatra kell összpontosítani, mint például a pénzügyi bűncselekményekre.

(6) Az Európai Tanács Tamperében megállapította, hogy a pénzmosás a szervezett bűnözés központi területe, és gyökerestől fel kell számolni mindenhol, ahol csak megjelenik. Az Európai Tanács eltökélt annak biztosítására, hogy a bűncselekményből származó jövedelmek felderítésére, befagyasztására, lefoglalására és elkobzására konkrét intézkedéseket fogadjanak el.

(7) A tagállamok elfogadják az Európa Tanács 1990. évi, a pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló egyezményének (a továbbiakban „1990. évi egyezmény”) az alapelveit.

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. cikk

Fenntartások az 1990. évi egyezménnyel kapcsolatban

A szervezett bűnözés elleni harc előmozdítására a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy ne tegyenek fenntartásokat, illetve ne tartsák meg azokat az 1990. évi egyezmény következő cikkeivel összefüggésben:

a) A 2. cikkel összefüggésben, amennyiben a bűncselekmény büntetési tételének felső határa egy évnél hosszabb szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés.

Az 1990. évi egyezmény 2. cikkével kapcsolatban azonban a tagállamok kizárólag azon az alapon élhetnek fenntartással az adó-bűncselekményekkel szerzett jövedelmek elkobzását illetően, hogy legyen lehetőségük a nemzeti, a közösségi és a nemzetközi szintű adótartozás-behajtási jogszabályok alapján mind nemzeti szinten, mind pedig nemzetközi együttműködés keretében az ilyen jövedelmek elkobzására;

b) A 6. cikkel összefüggésben a súlyos bűncselekmények tekintetében. Ilyennek minősülnek minden esetben azok a bűncselekmények, amelyek egy évnél hosszabb szabadságvesztés-büntetéssel, illetve szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendők; azokban az államokban, amelyek jogrendszere a bűncselekmények legkisebb büntetési tételét határozza meg, azok a bűncselekmények minősülnek ilyeneknek, amelyek legalább hat hónapnál hosszabb időtartamú szabadságvesztés-büntetéssel, illetve szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethetők.

⁽¹⁾ HL L 333., 1998.12.9., 1. o.

2. cikk

Szankciók

Minden tagállam megteszi a saját büntetési rendszerével összhangban álló szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1990. évi egyezmény 6. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett bűncselekmények, ahogy azok ezen kerethatározat 1. cikkének b) pontjából következnek, olyan szabadságvesztés-büntetésekkel legyenek büntethetők, amelyek büntetési tételének felső határa nem lehet kevesebb négy évnél.

3. cikk

Értékelkobzás

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a bűncselekmény útján szerzett jövedelmek elkobzására vonatkozó jogszabályai és eljárási szabályai – akár kizárólag nemzeti eljárás keretében, akár pedig más tagállam megkeresésére indított eljárás keretében, ideértve a külföldi elkobzási határozatok végrehajtását is – legalább azokban az esetekben lehetővé tegyék a bűncselekmény útján szerzett jövedelmek értékének megfelelő értékű vagyontárgyak elkobzását, amikor a bűncselekménnyel szerzett jövedelmek nem foglalhatók le. A tagállamok azonban kizárhatják a bűncselekményből szerzett jövedelem értékével egyenértékű vagyontárgyak elkobzását abban az esetben, ha annak értéke a 4 000 eurót nem haladja meg.

A „vagyontárgy”, a „jövedelem”, illetve az „elkobzás” fogalmak jelentése azonos az 1990. évi egyezmény 1. cikkében meghatározottakkal.

4. cikk

Kölcsönös jogsegélykérelmek kezelése

Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a más tagállamoktól érkezett, vagyoni értékek azonosítására, felkutatására, befagyasztására vagy lefoglalására és elkobzására vonatkozó megkereséseket ugyanolyan prioritással kezelje, mint amellyel az ilyen intézkedéseket belföldi eljárásaiban kezeli.

5. cikk

Meglévő rendelkezések hatályon kívül helyezése

A 98/699/IB számú együttes fellépés 1., 3. cikke, 5. cikkének (1) és 8. cikkének (2) bekezdése hatályát veszti.

6. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e kerethatározatnak legkésőbb 2002. december 31-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok 2003. március 1-ig eljuttatják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik, valamint – adott esetben – az 1990. évi egyezmény 40. cikke (2) bekezdésének értelmében tett értesítéseket. E tájékoztatás, valamint a Bizottság írásbeli jelentése alapján a Tanács 2003. december 31-ig megvizsgálja, hogy a tagállamok mennyiben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ennek a kerethatározatnak megfeleljenek.

7. cikk

Területi hatály

Ezt a kerethatározatot Gibraltáron akkortól kezdve kell alkalmazni, amikor az 1990. évi egyezmény rendelkezéseit kiterjesztik Gibraltárra.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat a Hivatalos Lapban való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2001. június 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

T. ÖSTROS